

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Benedictus Redivivus Hoc est: Benedictinij Ordinis
Vetustißimi Amplißimique, Nostra, ac supera ætate
Jmmarcescibilis Vigor, ac Viror**

Bucelin, Gabriel

[Veldkirch], Anno Christi. M.DC.LXXIX.

Iesu Christi Annus. M.DC.XLII. Sancti Patris Benedicti. M.C.LXII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38498

Henricus
Bursfel-
densium
Præses Ge-
neralis.

Eodem anno meritissimus de Ordine & Congregatione in primis Bursfeldensi magno bonorum omnium luctu extinguitur Henricus Spichernagel Congregationis ejusdem lectissimus Præses, celeberrimi Monasterij S. Pantaleonis Coloniae Abbas meritissimus, multorum scriptorū laudibus eximie celebratus, ob egregias animi & corporis dotes nemini non amore dignus vius & admiratione atque veneratione. Fuit hic ferventissimus disciplinae Monasticae assertor & promotor, ipsius exemplar omnibus omnium virtutum, factus; laborum omnium etiam in gravi senio patientissimus, cum ipsum Reformationis gratia, nec senium retardaret, neque ulla itinerum vel temporum difficultas, verè fulcrum singulare & ornamentum Ordinis suo tempore habitus; id consequutus, ut etiam à morte nomen ejus sit in omnium ore & benedictione. Curis confectus & laboribus requievit in Domino 3. Maij, anno Christi 1641. ætatis suæ 76. *Ex Monumentis ejusdem Cenobij & communis adm. Reverendi P. Antonij Erckelens de nobis meritissimi.*

Ornamentum
Ordinis.

Henricus
Abbas Tui-
tj.

Quo ipso etiam anno vita excessit, non minor industria ac Zelo Monastico Reverendissimus Henricus Gysenius S. Hereberti in Tuitio prope Coloniā Abbas, Sacrosanctæ Theologiæ Doctor, & Professor in Universitate Coloniensi, pro eximijs vitæ meritis ad Abbatialem evehctus dignitatem, quæ se dignissimum probavit; quem magna & laudabilia meditantem vix quinque exactis in regimine annis, magnæ suorum expectationi bonum Numen præripuit, plurimum à bonis omnibus deploratum. *Ex monumentis ejusdem Cenobij.*

IESU CHRISTI ANNUM S. M. DC. XLII.
Sancti Patris Benedicti. M. C. LXII.

Iterum triumphantem in cælis Ecclesiæ Generosissimus ex Ordine Benedictino miles & Heros, vexillum gloriæ cum laurea Martyrij infert, digno cœlitum plausu exceptus. Is fuit Venerabilis P. F. Albanus Roe, qui eodem DIE amore, quo patriam juvenis reliquit, eodem, quò totum se Christo in Ordine consecrans, quartum de missione Apostolica Votū edidit, eodemmet ipso patriam repetijt, ut vel san-

Albanus
Roe Con-
greg. Angl.

guine proprio, post ingentes labores & pericula, eamdem Christo lucraretur. De ipso sic Reverendissimus Dominus P. F. Clemens Reinerus Congregationis Anglicanæ Præses Generalis, felicis nuncio Ordinem, & Christianum Orbem vulgati stylo litteris beans & accendens: *Benedictus sit, inquit, Gloriosus Rex Martyrum IESUS Christus, pro cuius Fidei defensione hoc anno currentis 1642. die 31. Januarij, Londini Martyrium, Generoso, alacri, & excelso animo subiit. Reverendus P. F. Albanus Roe Congregationis Anglicanæ Ordinis S. B E N E D I C T I Presbyter & Monachus Anglus in Monasterio S. Lærentij de D E I custodia, vulgo dielewart, Diocesis, Tullenis professus, ætatis suæ anno circiter sexagesimo. Causa condemnationis fuit, syncreta professio Fidei Catholice Apostolice Romane, sanctio Sacerdotalis, & constans exercitium illius, per plurimos annos, in solatium Catholicorum dicti Regni, &c. Tenor vero sententiæ, sicut mos est in Anglia, quoties morti proditores adjudicantur, eum serunt sensim: ut condemnatus vimine ærate majori traba imposita post caudam equinam, per sordidas, asperas, & inæquales plateas, ignominiosè ad locum supplicij raptus, in majorem cruciatum sub patibulo (pro facinorosissimorum & insanium hominū justis supplicijs præparato) semistranguletur laqueo: deinde ut redeuntis ad se ampuentur virilia, & igne comburantur. Tunc ut caliro aperiantur venter, ac erutis illis, etiam cor & viscera spiranti adhuc, ac reluctanti manu carnificis evellantur. & in ignem justa positum projiciantur. Denique ut reliquum corpus, in quatuor partes dissectum, & elixum, ad varias civitatis portas, in demortui ac confanguineorum perpetuam ignominiam suspendantur, &c. Ita citatus Clemens Reinerus noster, & nos in Annalibus Benedicti. Addit autem in suis ad nos, cum relatione hæc, datis, de alijs nonnullis nostri Ordinis viris, eamdem sententiam passis, etiam ad executionem necdum deducta sit, ita inter alia tam Albani gloriosum agonem, quam reliquorum è nostris expectationem describens: *Accipe, & una mecum oculis præ gaudio lachrymantibus, intueri hunc speciosum botrum, quem vinea Anglo-Benedictina produxit, ubertorem vindemiam, imo desideratam postquam persecutionis fervor exteros ramos equè decoxerit, mox datura: nam ex nunc plures sunt conjecti in carceres, ex**

Vir Aposto-
licus.

Sententiam
mortu ex-
cipient.

Plures ex-
pellant
imo deside-
rant eandem
sententiam.

qui-

quibus tres, licet adhuc viventes, eandem mortis sententiam acceperunt, alij præstolantur, &c. quorum etsi aliqui in exilium missi, alij dimissi sunt; non alia tamen de causa, quam quod sanguine Martyrum & exemplo, ipsimet Hæretici metuerant, plures quotidie Romanæ Ecclesiæ lucrados & aggregandos. Quod DEUS Opt. Max. interveniente Apostolorum Regina Despara, primisque Anglorum Apostolis & Episcopis à Magno Gregorio nostro destinatis, clementissime largiri dignetur.

Maurus
Episc. de la
Jaca.

Felici somno in mortem resolvitur Reverendissimus & Illustrissimus P. D. Maurus de Villa-Roal ex Monacho S. Salvatoris de Lorezana, ejusdem loci Abbas, tum S. Vincentij Salmantini; inde Ordinis Generalis, demum Episcopus de la Jaca, Præsulj meritissimus, Virtutum omnium speculum, omnem substantiam suam relinquens Domui Professionis. Ex communis. Ant. de Soto Major. &c.

Successus
Congreg.
SS. Vitoni
& Hydulphi.

Congregatio Nostrorum Sanctorum Vitoni & Hydulphi in Gallijs, Lotharingia & Burgundia, felicissimis successibus, ob eximiam exempli sanctissimi famam, & contuitum, multa & mira apud ipsos quoque sæculares efficit; cum gravissimi etiam & sceleratissimi peccatores, ultro faterentur, tantos sibi ad vitæ antea factæ detestationem stimulos addi, ut vix sibi à lachrymis temperarent; & quantum ad vitia quæcunque antea essent affecti, tantum nunc abhorrent, ac detestarentur. Inde multus ad Pedes nostros confluxus diversorum opem & salutem querentium & in viam salutis dirigi cupientium; multorum item cucullum exambientium, vel alias in quovis statu, totos se directioni tantorum virorum permittentium. Fuitque tanta illorum apud sæculares reverentia, ut planè non aliter atque Angeli descendentes è cælo passim exciperentur, & quacunque incederent deducerentur. Et reapse afflictissimis quibusq; maximo erant solatio, dum maximum non solum pondus verba ipsorum haberent, sed vel maximè ipsi sanctissimi mores, & disciplinæ Monachicæ gravitas, magnam omnibus auctoritatem conciliarent, omnes intuentes & attonitos redderent, omniumq; studia raperent, famam longè latèque omnium audientium corda occupante. Quin & ipsi de se ip-

Mira Dei
in Refor-
matis gra-
tia.

sis mirabantur. ijs vel maximè, qui remissius antea, etiam in Religione habitati, delicatius enutriti, mollibus lectulis uli, varijs distractionibus recreari, aspirante Numine sacra huic Reformationi nomen dederant, experti quamprimum, quantum Gratia Dei in omni rigore dulcorando posset: cum longæ illis Vigiliæ, protractum, multis Horis Divinum officium, frugalis mensa, labor manuum, silentium strictissimum, jejunia frequentia, laneorum vestium ad nudum corpus & cilicij usus, promptissima ad ardua quævis, absq; ulla tergiversatione obedientia, subjectio proprii judicij omnimoda & gravia alia, quæcunque ipsi contraria naturæ exercitia, ita deinceps suaviter saperent, ut nunquam satis prioris vitæ segnitiam detestati, veram fuisse miseriam & calamitatem faterentur, dum jam longè alijs & solidis animi delicijs affatim fruerentur, & juxta promissâ Sanctissimi Patris & Patriarchæ sui Benedicti, processu Conversationis, reapse innarrabili dilectionis dulcedine current viam mandatorum DEI, imo altum evolare in ejusdem via Consiliorum; tanta omnium inter se charitate, tanta charitatis exhibitione, ut jam in illa æternæ pacis habitatione sedem fixisse viderentur; tanta erga senes quoscunque nedum Superiores reverentia, erga ægrotos compatientia, inter se gravitate & modestia, ut qui frui vel ad horam illorum consortio posset, beatum se, non aliter atque illa Sabæ Regina, in contuitu Salomonis, fateretur: dum ita ordinatè omnia fieri cerneret; & nihil non præscam Sanctorum Patrû simplicitatem & sanctitatem redoleret, sanctissimæ paupertatis studium ubi vis se proderet, omnes mundo verè se mortuos comprobarent, & revera DEUM solum seipsis quali neglectis toto cordis desiderio, totâ mentis intentione, omni viriû intentione quærent; imo summa in pace, maxima animi consolatione ipso fruerentur. Et hæc omnia testium oculatorum fide & relatione.

Rigor Vitæ
dulcis Re-
ligiosus.

Primæ
Ordinis
fervor.

IESU CHRISTI ANNUS. M.DC. XLIII.
Sancti Patris Benedicti. M.C. LXIII.

NEC impari viris, & Heroibus quidem, pia æmulatione, sancta contentione, veræ Amazones nostræ, non æmulari solùm charismata meliora, sed

Pia æmu-
latio sacra-
rum Virgi-
num.

M m

viros,